

UNIVERSITY COLLEGE LONDON

University of London

EXAMINATION FOR INTERNAL STUDENTS

For The Following Qualification:-

B.A.

Dutch 4DL1: Dutch Language 3

COURSE CODE : DUTC4DL1

UNIT VALUE : 1.00

DATE : 04-MAY-06

TIME : 10.00

TIME ALLOWED : 3 Hours

Answer ALL questions in Dutch. Write all your answers in the answer book.

ONDERDEEL A: LEZEN

LEZEN I: ANALYSE (20 PUNTEN) LEZEN II: SAMENVATTING (35 PUNTEN)

Lees de onderstaande tekst en beantwoord de vragen van onderdeel **LEZEN I** voordat je aan de samenvatting van onderdeel **LEZEN II** begint.

Feestend verbeteren wij de wereld

Je kunt best een iPod kopen zonder verteerd te worden door schuldgevoel over hongerende Afrikaanse kinderen. Het 'idealisme à la carte' van deze generatie is veel effectiever en duurzamer dan de ijzeren principes van de hemelbestormers van vorige generaties.

Goed nieuws: jongeren zijn weer geëngageerd. Het nieuwe engagement bruist en borrelt overal. Er gaat bijna geen popfestival voorbij zonder een debat tussen politici en de bezoekers, georganiseerd door het jonge en hippe Coolpolitics. Amnesty International stuurt met groot succes jongeren sms-jes als: „Na indienen klacht wegens marteling door militaire politie worden 4 Braziliaanse mannen met de dood bedreigd. Protesteer! SMS JA naar 4777." Het boek *Praktisch Idealisme* - handboek voor de beginnende wereldverbeteraar van Natasja van den Berg (1975) en Sophie Koers (1975) is een heuse longseller. Het is geen toeval dat de omroep Llink, die maatschappelijk relevante onderwerpen toegankelijk wil maken voor een jong publiek, dit seizoen het levenslicht zag. Toen de Verenigde Naties zestig jaar bestonden (24 oktober 2005), ging deze historische dag in Nederland onopgemerkt voorbij. Behalve in De Melkweg in Amsterdam. Daar vierden zo'n tweeduizend jongeren tot in de kleine uurtjes 'De Nacht van de VN', met debatten, films, de verkiezing van de nationale jongerenvertegenwoordiger in de VN en een groot feest.

De tijd waarin jongeren alleen in beweging kwamen als hun studiebeurs werd gekort, lijkt voorbij. Maar niet iedereen is enthousiast. Bas Heijne kijkt vol afgrijzen naar de jonge, feestende idealisten. „Het nieuwe engagement lijkt verdacht veel op de ouderwetse liefdadigheid", sneert hij in zijn column (*NRC Handelsblad*, 24 september), „je doet het om jezelf beter te voelen." Aan liefdadigheid mag je kennelijk niet te veel plezier beleven, want dan is het niet echt. Feesten voor het goede doel is al helemaal vloeken in de kerk. Maar de jeugd van tegenwoordig maakt het nog bonter, want voor het nieuwe engagement „hoef je niet eens meer je portemonnee te trekken", moppert Heijne. Die kritiek hoor je vaker: jongeren zijn vol overgave geëngageerd – totdat ze er iets voor moeten doen of iets voor moeten laten. Het moet wel leuk blijven, anders zappen ze weg.

Voor veel critici is Live 8, het grote popevenement van afgelopen zomer dat opriep een einde te maken aan de mondiale armoede, het summum van het zinloze en zielloze engagement. Nog een keer Heijne: „Van een gironummer, dat hadden de organisatoren van Live 8 afgelopen zomer ook al bedacht, worden mensen alleen maar depressief; wat hun rimpelloze welvaartslevens nodig hebben is bewustzijn, awareness. [...] Een vet rockconcert bijwonen krijgt extra betekenis wanneer je weet dat je voor Afrika staat mee te zingen." Twintig jaar eerder, tijdens Live Aid, draaide alles om een gironummer. In Ethiopië heerste een hongersnood van bijbelse proporties, en Live Aid wilde geld verzamelen om de nood te ledigen. Hoe veel groter was de ambitie van Live 8, afgelopen zomer. Aanleiding was de topontmoeting van de G8, de zeven grootste industrielanden plus Rusland. Live 8 eiste van de wereldleiders dat ze werk maken van hun beloften om armoede te bestrijden. Er waren drie specifieke eisen: verdubbeling van de ontwikkelingshulp, kwijtschelding van de schulden van arme landen en eerlijke handelsregels. Geld ophalen was uitdrukkelijk niet het doel: „We don't want your money, we want you", luidde de slogan. Waarom zamelde Live 8 geen geld in? Omdat de afgelopen decennia geleerd hebben dat liefdadigheid geen oplossing is voor armoede. Wie echt wat aan armoede wil doen, moet politieke en economische structuren veranderen. Daarom draaide Live 8 om bewustwording. 's Werelds grootste popfestival ooit richtte zich deels op de premiers en presidenten van de G8, maar bovenal op hun kiezers. „Zet je politici onder druk, houd ze aan hun beloften", klonk het keer op keer vanaf het podium. Volgens schattingen keken zo'n twee miljard mensen naar Live 8 – dat is een op de drie wereldburgers.

TURN OVER

Bewustwording is de sleutel naar een betere wereld, en de nieuwe idealisten weten dat. Soms lijkt dat onbenullig. Bijvoorbeeld als oud Veronica-presentatrice Cindy Pielstroom (1970) met haar organisatie Globalicious op popfestivals jongeren laat vingerverven in de strijd tegen armoede. Je kunt je afvragen: wordt de wereld daar beter van? Het antwoord is ja. Want de volgende keer dat Wouter Bos of Femke Halsema pleit voor eerlijkere regels in de Wereldhandelsorganisatie (WTO), weten deze festivalbezoekers waar zij het over hebben. Bewustzijn creëren is niets anders dan kiezers en consumenten informeren.

De nieuwe idealisten zijn voor veel critici te vrijblijvend en gemakzuchtig. Zoals jongeren zich niet verwant voelen met één politieke partij en zich niet laten informeren door één krant, zo omarmen ze ook niet één ideologie en verbinden ze zich niet aan één ideaal of goed doel. Idealisme als een grabbelton.

Neem Jacqueline Govaert (1982), de zangeres van de Nederlandse band Krezip. Govaert zet zich in voor een Novib-campagne om honderdduizend kinderen in ontwikkelingslanden de schoolbanken in te krijgen. Tijdens een interview met maandblad *Onze Wereld* wond Govaert zich ook op over het dumpen van Europees voedsel in Ethiopië, waardoor lokale boeren weggeconcurrereerd zouden worden. Waarom koos Govaert niet voor een campagne voor eerlijke handel, wilde de interviewer weten. „Daar hebben we het over gehad met Novib”, vertelde de zangeres, „maar ja, ik loop op Nikes en die ga ik echt niet uittrekken, dat vind ik te moeilijk. Er liep toen net een campagne over sportkleren. Als iemand me daar op zou pakken, kon ik niets zeggen. Gelukkig deden ze er niet moeilijk over. Je moet iets kiezen wat bij je past, zeiden ze.”

Je zou Govaert willen toeschreeuwen dat idealisme zo nu en dan een rechte rug vraagt, een opgeheven vingertje of zelfs – schrik niet – een klein offer. Dit is precies wat bij veel mensen irritatie oproept: de jonge idealisten zijn niet principieel en consequent, en alleen als het uitkomt willen ze de wereld verbeteren. Die kritiek is zo nu en dan terecht. Maar schuif dit ‘idealisme à la carte’ niet terzijde – je bereikt er meer mee dan een strak keurslijf van idealen.

Het Amsterdamse debatcentrum De Balie organiseerde vorige maand een debatavond met de titel 'Geëngageerd, getalenteerd, geglobaliseerd'. De organisatoren wilden een stem geven aan 'jonge intellectuelen die met een frisse, nieuwe kijk het fenomeen globalisering benaderen'. Een van hen was de sociaal-geograaf Justus Uitermark (1978). In zijn lezing haalde Uitermark de Australische filosoof Peter Singer (1946) aan. Stel, zegt Singer, je loopt door een park en ziet een meisje in een vijver verdrinken. Dan ben je het moreel verplicht om in het water te springen om haar te redden, nietwaar? Het kost een klein offer – een nat pak en een gemiste afspraak – maar als je het niet doet, bega je een misdaad. Welnu, zegt Singer, als je weet dat in Bangladesh duizenden kinderen omkomen tijdens een watersnood, ben je net zo verplicht om hen te helpen. Je hoeft niet direct naar Bangladesh te vliegen, maar maak een klein offer door geld aan een hulporganisatie over te maken. In feite zegt Singer: wie geen geld overmaakt, begaat een misdaad. Je kijkt ernaar en je doet niets.

Dat klinkt nobel. Maar wie 'morele plicht' zo absoluut formuleert, kan geen stap zetten zonder immoreel te zijn. Volgens Uitermark raken rechtlijnige idealisten als Singer „volkomen geparalyseerd als zij werkelijk zouden leven naar hun eigen ideeën.” Dan kunnen we geen verjaarscadeautjes kopen voor onze kinderen en hebben we net zo veel of weinig te maken met een dakloze in Amsterdam als met de talloze onzichtbare behoeftigen elders in de wereld.

Wie de wereld wil verbeteren, komt met ijzeren principes niet ver. Het is de menselijke aard: als je weet dat je altijd tekortschiet, begin je er niet aan. Vraag het aan iemand die wil afvallen: hoe strenger het dieet, hoe korter je het volhoudt. Maar vraag het ook aan de babyboomers. Van hen moest alles anders, en dus veranderde er weinig. In hun jonge jaren konden ze nachtenlang debatteren over de essentie van marxisme en wie van hen het meest recht in de leer was. „Ik ben er nog moe van”, hoor je ze nu meewarig verzuchten. Welke babyboomer gelooft nog net zo vurig in zijn of haar idealen als in die nachten van oeverloze discussies? En belangrijker: wie van hen leeft er nog naar? Ze waren zo consequent als maar kon – en hielden dat nog geen generatie vol.

De protestgeneratie streefde naar ideologische zuiverheid, en eindigde met totalitair idealisme. Dat ging verder dan elkaar voorlezen uit *het Rode Boekje* van Mao. Zo moest de universiteit een 'democratiseersysteem' worden, en wie zijn idealen serieus nam, moest ook vinden dat de koffiejuffrouw inspraak kreeg op het curriculum van de universiteit. Dit soort excessen is inherent aan het streven naar ideologische zuiverheid.

CONTINUED

Gelukkig zijn de jonge idealisten niet geïnteresseerd in het Grote Gelijk. Anna Visser (1975), directeur van Llink ('de kleinste omroep met de grootste idealen') verwoordde in Vrij Nederland (22 oktober 2005) de kracht van het praktisch idealisme als volgt: „Het belangrijkste is dat je je idealisme in je dagelijks leven integreert. Dan wordt het een natuurlijk deel van je bestaan en is het veel bestendiger dan grote pretenties.”

Je kunt best de nieuwste iPod kopen zonder verteerd te worden door schuldgevoel over de hongerende Afrikaanse kinderen, maar maak ook wat geld over naar OneMen, een organisatie die kleinschalige projecten in de ontwikkelingslanden ondersteunt. Een weekje New York hoef je niet te laten schieten om het klimaat te redden, maar compenseer je CO₂-uitstoot door www.coolflying.nl voor twee tientjes 59 bomen te laten planten. Laat de Hollandse sperziebonen uit Senegal in de schappen van de Albert Heijn liggen, en koop duurdere groenten die van minder ver komen. En als je op een popconcert bent, loop dan ook even binnen bij een workshop over de Millenniumdoelen. Wie zo nu en dan naar zijn idealen leeft, kan een wereld van verschil maken.

Het idealisme à la carte en de feestelijke solidariteit van deze generatie zijn veel effectiever en duurzamer dan de ijzeren principes van de hemelbestormers van vorige generaties. Wij zijn praktische idealisten en geëngageerde realisten. Langzaam maar gestaag verbeteren we de wereld. Laat het feest beginnen.

Evert Nieuwenhuis
NRC Handelsblad, 19 november 2005

Woordenlijst

geëngageerd zijn	to be socially (and politically) involved or committed
afgrijzen	horror
schulden kwijtschelden	to cancel debts
de grabbelton	lucky dip
weggeconcurreren	to compete out of the market
keurslijf	straitjacket
recht in de leer zijn	to be true to the doctrine
oeverloze	endless

LEZEN I: ANALYSE (20 PUNTEN)

Beantwoord de onderstaande vragen in het Nederlands.

1. Maak een lijst van wat het idealisme van de nieuwe generatie idealisten inhoudt. (3 punten)
2. Hoe verschilt dat van het idealisme van de vorige generaties? (3 punten)
3. Geef aan welke kritiek er volgens dit artikel is op dit nieuwe engagement van jongeren. (4 punten)
4. Hoe staat de auteur zelf tegenover de critici en tegenover de nieuwe geëngageerdheid, denk je? Motiveer je antwoord met voorbeelden uit de tekst. (10 punten)

LEZEN II: SAMENVATTING (35 MARKS)

Je bent docent maatschappijleer op een middelbare school en je wilt een discussie op gang brengen met je 16-jarige leerlingen over de nieuwe geëngageerdheid. Als startpunt voor de discussie vat je het bovenstaande opiniestuk uit het NRC Handelsblad samen in niet meer dan 300 woorden. Je wilt je leerlingen een duidelijk idee geven van wat die nieuwe geëngageerdheid inhoudt en wat er zo nieuw aan is, evenals de kritiek die er op dit engagement is. Denk eraan dat je een informatieve en pedagogische toon hanteert.

TURN OVER

ONDERDEEL B: SCHRIJVEN

SCHRIJVEN I: BRIEF (20 PUNTEN) SCHRIJVEN II: BETOOG (35 PUNTEN)

SCHRIJVEN I: BRIEF (20 PUNTEN)

Je werkt als vrijwilliger bij een kleine stichting die een aantal scholen voor dove kinderen in Kashmir beheert. Door de recente aardbeving in Kashmir is een van deze scholen in Muzzafarabad compleet verwoest. Speciale scholen zijn in Kashmir volkomen afhankelijk van privéfondsen en worden niet door de Pakistaanse regering gesteund. De stichting houdt daarom een geldinzamelingsactie met als doel €10,000 bij elkaar te brengen om deze school te herbouwen. Je schrijft twee brieven voor deze campagne. De eerste brief is bestemd voor de groep vaste donateurs die regelmatig een bijdrage geven aan de stichting. De tweede brief is bestemd voor het hoofd van een school voor dove kinderen in Londen waarin je vraagt of de school aan deze campagne zou willen meewerken. In beide brieven leg je uit waarom de campagne noodzakelijk is en waarom je de ontvanger van de brief erover benadert. Schrijf in niet meer dan 150 woorden elk, alleen de eerste paragrafen van deze brieven.

SCHRIJVEN II: BETOOG (35 PUNTEN)

Kies één van de volgende onderwerpen en schrijf een betoog van niet meer dan 300 woorden.

OF:

Schrijf een reactie op het stukje 'Feestend verbeteren wij de wereld' bedoeld voor de opiniepagina van *NRC Handelsblad*.

OF:

Schrijf een reactie op het onderstaande stukje dat op de discussiewebsite van het blad *De Telegraaf* stond.

Nederlands op straat verplicht

ROTTERDAM - De Rotterdam-code heet het. Geen spannend boek maar een 'manifest over integratie en burgerschap'.

Rotterdam, de stad van Pim Fortuyn en 160 verschillende culturen, heeft een burgerschapscode opgesteld. Zeven gedragsregels waarvan het gemeentebestuur wil dat iedereen deze kent én naleeft.

De regels zijn gebaseerd op de Nederlandse Grondwet, zegt wethouder Leonard Geluk (CDA, integratie) en zijn aangevuld met de resultaten van de - soms heftige - islamdebatten van vorig jaar.

Zo dient iedereen volgens de nieuwe gedragscode in de openbare ruimte Nederlands te spreken. 'Op school, op het werk, op straat en in het buurthuis.' Geluk: „Veel autochtone Rotterdammers voelen zich 'unheimisch' als op straat buitenlands wordt gesproken.'"

Ook wil de Rotterdam-code dat 'wij onze kinderen grotendeels in het Nederlands opvoeden'. „Het zijn duidelijke normen die wij stellen, geen wetten die we kunnen afdwingen. Dit is de richting die wij in deze stad op willen,“ aldus Geluk.

De wethouder voegt eraan toe dat de gemeente van plan is het algehele subsidiebeleid te toetsen aan de leefregels. De komende tijd gaat hij, samen met Leefbaar-wethouder Van den Anker, op pad om het manifest aan de man te brengen. Ook vindt hij het geen slecht idee als in de toekomst nieuwe Rotterdammers bij aankomst de code ondertekenen. Na de verkiezingen beslist de gemeenteraad over het plan.

Wat vind jij van de Rotterdam-code? Reageer!

Woordenlijst

de wethouder

councillor

unheimisch

not at home (here: in their own city), uncomfortable

de gemeenteraad

council

END OF PAPER